

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	3.Kf.700.296/2022/6.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; eljáró képviselő: felperest képviselő kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes (alperes címe)
Az alperes képviselője:	alperest képviselő jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogvita
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes, 7. sorszám alatt
A fellebbezéssel támadott határozat:	Veszprémi Törvényszék 5.K.700.818/2022/6. számú ítélete

Í T É L E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000 (huszonnégyszer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2015. július 1-től a szolgálati hely állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesít szolgálatot. Működési körzete a peresített időszakban település 1 település, csoport működési körzete település 1, település 2, település 3, település 4, település 5, település 6 települések voltak. A peresített időszakban a felperes a körzeti megbízotti munkakör ellátása mellett rendszeresen látott el a körzeti megbízotti működési, illetőleg a csoport működési körzetén kívüli járőri feladatokat, járőrszolgálatot, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézői beosztás feladatait, rendezvénybiztosítást, csapatszolgálati feladatokat, amelyéért megbízási díjat nem kapott; az emiatt benyújtott szolgálati panaszt az alperes vezetője elutasította.

A kereset és védírat

[2] A felperes a keresetében a 2019. január 1-től 2021. december 31-ig terjedő időszakra az illetményalap 75%-ában meghatározott 956.604 forint megbízási díj, annak 2020. július 6-tól számított törvényes mértékű késedelmi kamata és perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Keresete jogalapjaként a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés a), b) és c) pontját jelölte meg. Kereseti érvelése szerint körzeti megbízotti beosztása mellett, illetékességi területén kívül rendszeresen végzett beosztásához nem tartozó járőri, járőrszolgálati, átkísérési, előállított őrzési, kísézői, rendezvénybiztosítási, csapatszolgálati feladatokat, amelyért megbízási díjat nem kapott. Önmagában az a körülmény, hogy valamely időpontban és területre fokozott ellenőrzést hirdettek ki, nem lehet kellő indoka, hogy a körzeti megbízottat a fokozott ellenőrzéssel össze nem függő feladatra – perbeli esetben járőrszolgálatra – több hónapos, akár fél éves időtartamon keresztül a működési körzetén kívül igénybe vegyék; a KMB szabályzat 21. pontja kizárólag eseti jelleggel teszi lehetővé a körzeti megbízott működési körzetéből való elvonását. Tevékenysége területileg és tartalmában is meghaladta a körzeti megbízott által végezhető feladatok körét, mert a körzeti megbízotti működési, vagy akár csoport működési körzetén kívüli járőri és egyéb, nem körzeti megbízotti feladatok nem egyeztethetők össze a KMB szabályzat 2. pontjával. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőrszolgálatba csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen. A kifogásolt járőrszolgálat ellátásakor a Tevékenység-irányítási Központ (továbbiakban: TIK) közvetlen irányítás alatt állt, más járőrpárt nem is osztottak be azonos illetékességi területre, az ezen szolgálatkor felmerülő járőrfeladatok is őt terhelték. A járőrszolgálatok ekkénti ellátását indokolhatta, hogy az egyes járőri, járőrvezetői járőrparancsnoki beosztások alperesnél ideiglenesen megüresedtek, betöltetlenek voltak, vagy a szolgálati beosztás ellátásában tartósan akadályozott személy helyettesítése vált szükségessé, így a megüresedett, betöltetlen vagy az ellátásban tartósan akadályozott beosztás helyettesítése is megalapozhatja megbízási díj igényét. A KMB Szabályzat 25. pontja alapján kifejezetten tiltott a körzeti megbízottat igénybevenni kísézői feladatokra, melyeket szintén ellátott. Hivatkozott a Kúria Mfv.I.10.751/2016/4. számú, és a Kf.VII.40.556/2021/4. számú ítéleteire.

[3] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy felperes vonatkozásában a Hszt. 71.§ (1) bekezdésében hivatkozott megbízási esetei nem állnak fenn, felperes a körzeti megbízotti körzetén kívüli „járőr jellegű” szolgálati feladatokat nem az

eredeti szolgálati beosztása mellett többletfeladatként, hanem körzeti megbízotti beosztásába tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre. Habár felperes rendszeresen látott el járőri feladatokat, azonban valódi többletmunkát jelentő és a kizárólagosan járőri (járőrvezetői) feladatok lényeges részét átfogó helyettesítésre nem került sor, a járőrszolgálatok ellátása többletfeladatot, többletszolgálatot, többletterhet nem jelentett számára. Felperes a peresített időszakban fogdaőri, kísézőőri feladatra vezényelve, beosztva nem volt, amennyiben végzett ilyen feladatot, arra kizárólag önállóan kezdeményezett intézkedése okán került sor. A peresített időszakban szinte folyamatos volt a fokozott ellenőrzés, ezért jogszerű volt felperes működési körzetből történő elvonása a KMB szabályzat 21. b) és c) alpontjai alapján. A megbízási díj mértéke tekintetében indokolatlannak tartotta a minimum összegétől (50%) való eltérést.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében 956.604 forint megbízási díj és annak 2020. július 6. napjától a kifizetés napjáig járó, középárányosan számított késedelmi kamata, valamint 47.830 forint perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Döntését a Hszt. 71. § (1)-(6) bekezdésére, a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI.16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr1.) 2. számú mellékletére, a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 26. § (1) bekezdésére, a KMB Szabályzat 1. pont c) és d) alpontjára, a 2., 13., 21., 22., 24., 25., 30., 31., 44. pontjára, a Járőrszabályzat 1.1., 3.4., 153. pontjára, valamint 2. számú és 3. számú mellékletére alapította. Mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy a felperes által ténylegesen ellátott, nem a körzeti megbízotti feladatkörhöz kapcsolódó, a körzeti megbízotti működési körzeten és a csoport működési körzetén kívül ellátott feladatok felperes beosztásához tartoztak-e, vagy azon túli munkavégzést jelentettek-e. Megállapította, hogy alperesnél a járőri beosztások létszámhiánya a szolgálati hely területén rendszeres volt a 2019.-2021. években. Felperes a járőri feladatok ellátására munkaköri leírást nem kapott, minden ilyen jellegű feladatot külön parancsra látott el, ami a TIK által adott intézkedési kötelezettségben, vagy a járőrútirány terv teljesítésében nyilvánult meg. Arra felperes parancsot sosem kapott, amely feladat elvégzése munkaköri kötelezettségébe tartozott, alperes előtt ezért nyilvánvaló kellett, hogy legyen, hogy azért ad külön parancsot meghatározott szolgálati feladatok ellátására, mert azok nem tartoznak felperes munkaköri leírás szerinti szolgálati feladatai közé. Felperes szolgálati beosztásához az általa ellátott, működési körzeten és csoport működési körzetén kívüli járőrszolgálatok elvégzése nem tartozik. Az egyes munkakörökre vonatkozó jogszabályi előírások, így a Szolgálati Szabályzat határozza meg az ellátandó feladatok körét és az alperesnek ehhez képest kellett megállapítani a munkaköri leírás tartalmát, az abban foglaltakat korlátlanul és a körzeti megbízotti szabályzat rendelkezéseivel ellentétesen nem bővítheti. A felperes munkaköri leírása nem tartalmazta a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatokat, így a működési körzeten kívüli járőrszolgálatot. Az a körülmény, hogy alperes utasítása alapján a felperes ténylegesen ellátta a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó tevékenységeket is, a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazására ad alapot, a többletfeladat-ellátás nem maradhat ellentételezés nélkül, amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban a munkaköri leírásában előírt munkaköri feladatok teljesítésén túl és azok mellett a körzeti megbízotti beosztáshoz nem tartozó feladatokat lát el, többletdíjazásra jogosult (BH2018. 346., Mfv.II.10.304/2017/15.). A többletfeladattal érintett beosztások

alacsonyabb beosztási fokozatúnak minősülnek, mint felperes eredeti szolgálati beosztása, erre is tekintettel az ellátott többletfeladat mennyisége, rendszeressége, folyamatossága alapján az illetményalap 75%-ában meghatározott megbízási díj arányos ellentételezést jár. Megjegyezte, hogy a megbízási díj nemcsak akkor jár, ha a felperes saját beosztásánál magasabb beosztást lát el.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte. Állította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázása során téves következtetésre jutott, amellyel megsértette a Hszt. 71. § (1) bekezdés a)-c) pontját és (5) bekezdését, valamint a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: BMr2.) 35. § (4), (6), (7) bekezdéseit. Tévesnek találta azt az ítéleti megállapítást, hogy a felperes hosszabb időn át, rendszeresen látott el a beosztáshoz nem tartozó feladatokat, továbbá a járőrhiányra vonatkozó megállapítást, valamint a KMB Szabályzat 21. és 22. pontjaitól való eltérés megállapítását és az elsőfokú ítélet [49] bekezdésének azon érvelését, hogy „a szolgálat ellátása során a járőr különböző szakágba tartozó feladatokat lát el, így bűnügyi, közrendvédelmi, határrendészeti járőrszolgálatot”, ezzel szemben a körzeti megbízottak csak közrendvédelmi járőrszolgálatot látnak el. Habár felperes a keresetét a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a), b) és c) pontjaira alapította, az elsőfokú bíróság ítélete azonban nem vizsgálta ezen pontokat, a döntését csak a Hszt. 71.§ (5) bekezdése alapján hozta meg, ami jogszabálysértő, a bíróság önmagában a Hszt. 71.§ (5) bekezdésére hivatkozva nem hozhat jogszerű döntést. Vitatta a jogalapot, és arra hivatkozott, hogy a Hszt. 71.§ (6) bekezdése szerint díjazás csak a harminc napot meghaladó megbízás esetén jár. Álláspontja szerint a felperes által ellátott járőrözési feladatok nem tartoznak a KMB Szabályzat 25. pontjában felsorolt, a körzeti megbízott által nem végezhető feladatok közé. A KMB Szabályzat 26. pontja engedélyezi a csapatszolgálatba történő beosztást, a 27. pont alapján pedig távollét esetén a körzeti megbízottat a csoportból kijelölt körzeti megbízottal kell helyettesíteni, vagyis megengedett a körzetek közötti átjárás. A Hszt. 71. § (1) bekezdés szerinti megbízás esetei nem állnak fenn, mivel a „járőr jellegű” szolgálati feladatokat a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó munkaköre helyett, az aznapra meghatározott „egyéb” szolgálati feladatként hajtotta végre, mely nem jelentett nagyobb felelősséget, leterheltséget, időtartama nem haladta meg a 30 napot.

Felperes munkaideje egy részében a körzetében és a munkakörébe tartozó tevékenységet végzett, amely nem képezheti megbízási díj alapját. A fokozott ellenőrzések elrendelése okán migrációs ellenőrzésre, a maszkviselés szabályainak ellenőrzésére, a kijárási korlátozás ellenőrzésére, karantén ellenőrzésre elvonható volt. A koronavírus-járvány elleni védekezés miatt jelentős többletteher hárult a rendőrségre, szükség volt a személyi erők átcsoportosítására, a KMB Szabályzat 21. pontja ezt eseti jelleggel lehetővé teszi. Nem helyettesítésről volt szó, a járőrszolgálat ellátása sem többletfeladatot, sem többletterhet nem jelentett, ugyanakkor a Hszt. a megbízási díj alkalmazásának feltételeként a szolgálati beosztáshoz nem tartozó többletszolgálat, többletfeladat teljesítését határozza meg. A fokozott ellenőrzés elrendelésekor, illetve veszélyhelyzet kihirdetésekor a felperes a KMB Szabályzat alapján került elvonásra, amiért nem jár megbízási díj. A magasabb besorolással és magasabb képesítési követelménnyel rendelkező körzeti megbízott által ellátott alacsonyabb besorolású beosztáshoz tartozó járőrfeladatok nem alapoznak meg magasabb

felelősséget, így többletterhet sem, ezért megbízási díjra való jogosultságot sem. A járőr, a járőrvezető, a járőrparancsnok munkaköri leírásai túlnyomórészt azonosak a körzeti megbízott munkaköri leírásában foglaltakkal, melyek ellátása nem eredményezett többletfeladatot. A KMB Szabályzata 37. pontja alapján a körzeti megbízottnak szolgálat teljesítési idejének legalább 70 %-ában közterületi tevékenységet kell ellátnia.

[6] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, annak helyes ténybeli és jogi indokaira tekintettel. Perköltség igényt érvényesített és hivatkozott a Kúria hasonló tényállás mellett hozott Kf.VII.39.549/2021/4. számú és a Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéleteire.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[7] Az alperes fellebbezése – az alábbiak szerint – nem alapos.

[8] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és az ellenkérelem keretei között vizsgálta felül, az ügyet tárgyaláson kívül bírálta el, ennek során az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak helyes indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel a következőket emeli ki.

[9] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást és az alkalmazott jogszabályokat nem vitatta, csupán azok helytelen értelmezését és ebből eredő téves következtetését állította, ezért a Fővárosi Ítéltábla a megállapított tényállást vette alapul az elsőfokú ítélet felülbírlata során. Az alperes fellebbezésében nem vonta kétségbe azt a tényt, hogy felperes a peresített időszakban körzeti megbízotti működési körzetében és azon kívül rendszeresen ellátott járőrfeladatokat, járőrszolgálatot, ugyanakkor téves jogértelmezésre hivatkozással vitatta ezen feladatok ellátásának Hszt. 71.§ (1) bekezdés szerinti megbízásként való értékelését, valamint erre tekintettel a megbízási díj jogszerűségét.

[10] Az alperes a fellebbezésében alaptalanul sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában nem jelölte meg, hogy a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a), b) vagy c) pontja alapján állapította meg a megbízási díj igényt. Az elsőfokú bíróság ítéletében elvégzett tartalmi vizsgálat alapján – helytállóan – egyértelműen azt tekintette a megbízási díjra alapot adó többletfeladatnak, hogy a felperes körzeti megbízotti beosztása mellett, de a beosztásához nem tartozó többletfeladatként látta el járőri, járőrszolgálati feladatokat, és a megbízási díjra jogosultság megítélésénél annak tulajdonított jelentőséget, hogy felperes a körzeti megbízotti szabályzat 21. és 22. pontja alapján látta-e el a feladatait és a működési körzetéből nem eseti jelleggel, és nem a szabályzatban meghatározott feladatok ellátására kapott utasítást az alperestől.

[11] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, melyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak és ahhoz igazodtak. Ugyanakkor hangsúlyozandó: az alperesnek

az a joga, hogy a felperest a körzeti megbízotti beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett ellenszolgáltatásra való jogosultságát. Ha a felperes a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgáltatást díjazásra jogosult [Hszt. 71. § (5) bekezdés]. A perben nem volt vitatott, hogy a keresettel érintett időszakban felperes a beosztásához tartozó feladatok ellátása mellett, az alperes utasítása szerint egyes napokon a beosztásához nem tartozó feladatokat látott el többletfeladatként, ezért az elsőfokú bíróság helyesen a Hszt. 71.§ (5) bekezdése fennállását állapította meg.

[12] Miként a másodfokú bíróság és a Kúria is számos határozatában leszögezte, az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti, a munkaköri feladatok meghatározása azonban a munkáltató részéről nem lehet önkényes. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával az állománytáblában rendszeresített beosztás (a munkakör) keretein belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja jogosult és köteles ellátni. Az alperesnél a felperes körzeti megbízott beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör). A munkáltató egyoldalú utasítási jogával a kinevezés szerinti beosztás (munkakör) keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. A következőket bírói gyakorlat szerint „[a] munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, ezért ezen elvi alaphól eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását” (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4., Kf.VII.45.117/2022/4.).

[13] Az alperes csak a kinevezés szerinti munkakörön belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat, a munkaköri leírásba más munkakörbe tartozó feladatokat jogszerűen nem építhet be. A Kúria korábbi, szintén közzétett határozataiban (pl.: Kf.VII.39.525/2021/3., Kf.VII.45.155/2021/6.) kimondta, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezés szerinti beosztásához tartozó feladatkört látott el többletfeladatként. A megbízási díjra jogosultság tekintetében nem annak van jelentősége, hogy a felperes elméleti felkészültsége, valamint szakmai ismeretei és tapasztalatai őt ténylegesen alkalmassá tették-e ezen, a kapitányságvezető utasításából fakadó feladatok ellátására, illetve az általa ténylegesen végrehajtott feladatok többletmegterhelést jelentettek-e a számára, vagy aránytalan sérelmet okoztak-e, hanem kizárólag az bír relevanciával, hogy az elvégzett feladatok a körzeti megbízotti beosztásához tartoztak-e. Amennyiben a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az többletfeladatnak minősül, és megbízási díj iránti igényt alapol meg.

[14] Az elsőfokú bíróság – a KMB szabályzat és a Járőr és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (III.24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat), valamint a BMrl. rendelkezéseire figyelemmel – okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a körzeti megbízott és a járőr (járőrvezető, járőrparancsnok) különböző beosztásoknak tekintendők, melyek egymástól eltérően meghatározott munkaköri feladatait külön-külön utasítások foglalják össze. A két szabályzat között nincs jogi kapcsolat, a KMB szabályzat nem utal vissza a Járőrszabályzat tartalmára, azaz a körzeti megbízotti beosztás keretein belül nem rögzít járőrfeladatot. A két beosztás elsőfokú bíróság által elvégzett helyes értelmezése és elhatárolása figyelembevételével az is megállapítható, hogy azok tartalma és célja eltér egymástól: a körzeti megbízott a helyi rendőrséget képviseli, jellemzően kapcsolattartáson és megelőzésen alapuló feladatorientáltsággal, a járőr a bekövetkezett bűncselekményekre,

szabálysértésekre reagál. A felperes által végzett járőrszolgálati feladatok tehát, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, nem tartoztak a felperes kinevezése szerinti beosztásához, ilyenként felperesnek munkaköri leírásából fakadó szakmai feladat, hogy "működjön közre az általános közrendvédelmi feladatok végrehajtásában" önmagában nem értelmezhető. Az alperes helytállóan hivatkozott ugyan arra, hogy a KMB Szabályzat 24. pontja alapján a körzeti megbízott járőr vezetőjeként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, de nem állította és nem bizonyította – a felperes állításával és kimutatásával szemben –, hogy a felperes beosztása a szabályzat rendelkezései szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető ugyanis köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelme vett jogszabályi rendelkezések és egyéb szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok (KMB Szabályzat és a Járőrszabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal egyetértett, azokat egyebekben nem ismétli.

[15] A felperes a járőrfeladatokat a körzeti megbízott működési és csoportműködési körén kívül nem eseti jelleggel, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre nem adott jogalapot a KMB Szabályzat 24. pontja, mert ezek a feladatok nem a felperes kinevezés szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.525/2021/3.). A munkaköri leírás nem tartalmazhat a kinevezésben meghatározott beosztáshoz nem tartozó általánosan ellátandó feladatot, mint a beosztás részét. Ha a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja hosszabb időszakon át rendszerszintűen a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, az többletszolgálatnak minősül és annak ellentételezésére jogosult (Kúria Mfv.I.10.751/2016/4.).

[16] A felek által csatolt tényleges feladatellátásokat tartalmazó kimutatás alapján – a fellebbezésben foglaltakkal szemben – megállapítható a Hszt. 71. § (6) bekezdése szerinti 30 napot meghaladó megbízás megvalósulása. A 30 napos időhatár a töretlen ítélkezési gyakorlat alapján az eltérő feladat ellátásának szükséges időtartama alapján vizsgálható. E körben annak van jelentősége, hogy a perrel érintett teljes időszak és azon belül összességében az eltérő tartalmú szolgálatteljesítési napok száma a 30 napot meghaladta. Önmagában az a körülmény, hogy a hosszú ideig, rendszeresen végzett többletfeladatok mértéke hónaponként, esetenként eltérő mértékű volt, illetve egyes hónapokban a felperes többletfadatai nem érték el a 30 napot, az elsőfokú bíróság mérlegelését a megbízási díj összegének a meghatározása tekintetében nem teszi jogszabálysértővé és megalapozatlanná.

[17] A felperest a peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül járőri feladatokra, ezért az alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenysége megbízási díjra nem jogosít. A kúriai joggyakorlat foglalkozott már a perbeli esetben is felmerült különleges jogrendi időszak kérdésével, amelyben elfoglalt jogi álláspont (Kf.VII.45.005/2022/4., Kf.VII.45.007/2022/4.) szerint az, hogy a rendőrt az általa peresített időszakban rendszeresen, nem eseti jelleggel osztották be a körzeti megbízotti működési körzeten kívül, járőri feladatokra e körülményre hivatkozással, megalapozatlan védekezés, a fokozott ellenőrzés és a különleges jogrend időszakában a körzeti megbízott működési körzeten kívüli járőri tevékenységére is jár megbízási díj. A veszélyhelyzet miatti személyi

átcsoportosítások az érintett rendőr eredeti szolgálati beosztása mellett ellátott többlettevékenység ellentételezése alóli mentesülésre nem adnak alapot.

[18] Az alperes a fellebbezésében hivatkozott Hszt. 71. § (1) bekezdés a) és b) pontjának és (5) bekezdésének, valamint a BMr2. 35.§ (4), (6), (7) bekezdéseinek megsértésével összefüggő indokolása hiányában mélyebb vizsgálatot a Fővárosi Ítéltábla ebben a körben nem végezhetett.

[19] A Fővárosi Ítéltábla a fentiekben kifejtettekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése alkalmazásával helybenhagyta.

[20] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 4.§ (1) bekezdésére és 3.§ (5)-(6) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, a pertárgyérték 2,5 %-ához közelítő mértékben, mérsékléssel.

[21] Az alperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján teljes személyes illetékmentesség illeti meg, ezért az Itv. 39. § (1) bekezdése szerinti illetékalap után az Itv. 46. § (1) bekezdésébe szerint számított 76.528 forint fellebbezési eljárási illetéket a Kp. 99. § (3) bekezdése és 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja, és a Pp. 102. § (6) bekezdésére figyelemmel az állam viseli.

[22] Az alperes névváltozása az Alaptörvény 2023. január 1. napjával hatályba lépett tizenegyedik módosítás F) cikk (2) bekezdésén és a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 4/A. § (1) bekezdésén alapul.

[23] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99.§ (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2023. április 5.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró